

VERBORGEN KRACHTEN VAN DE NATUUR

Tiende Les.

DE GROTE VERSCHIJNSELEN IN DE NATUUR.

Als wij weten, dat planeten bezielde kunnen zijn, dat alle dingen leven, dat krachten uit de kosmos op ons kunnen neerdalen en zowel de mens als ook de geest zelf beïnvloeden, dan leven wij in een wereld, die niet zo buitengewoon vast en zeker meer is. Toch vinden wij steeds weer in die wereld onze eigen zekerheden. Misschien mag ik beginnen met te wijzen op een van de meest eigenaardige verschijnselen der natuur op aarde: de mens.

De mens is een wezen, dat een menigte capaciteiten bezit, ofschoon daarvan meestal een gering deel wordt ontwikkeld. Maar deze mens communiceert - bewust of onbewust - vanuit zich met enorm veel krachten, die rond hem bestaan. Hij heeft contact met werelden en sferen. Hij heeft verbondenheden met natuurgeesten. Hij heeft invloed op de plantengroei en zelfs met de dieren kan hij soms op een betrekkelijk uitgebreide wijze converseren en zijn gedachten, zijn stemmingen overdragen. Deze mens is altijd weer bij elke cursus, die wij geven ergens het middelpunt. Dat is ook begrijpelijk, want u bent mens en wij zijn mens geweest.

Als wij zoeken naar de grote raadselen, dan schouwen wij haast onwillekeurig naar buiten toe en zien wat er van buitenaf op de mens toestormt. De werkelijk grote raadselen van de natuur zijn echter niet alleen op deze manier te constateren. Wij hebben in de mens een groot aantal verschillende factoren, die zijn gedragingen beïnvloeden. Zijn denken heeft een grote hoeveelheid onwaarschijnlijkheden. Zelfs zijn reactie op de wereld wijst op het leven in een eerder hallucinatoire dan volkomen reële wereld. Deze mens echter beïnvloedt ontzettend veel.

Als de mens denkt en hij denkt verkeerd, kan zelfs de aarde beven. Als de mens in zijn emoties opgezweept vreemde krachten uitdaagt, dan staan de elementen op en schijnen door eenzelfde woede, een zelfde terreurbehoefte zelfs gegrepen te worden. De kern is eenvoudig: alle dingen behoren tot dezelfde kracht. De mens is een bewust-denkend, bewustvoelend deel van die kracht. Alle wezens die bestaan behoren tot precies dezelfde grootorde van mogelijkheden, of wij nu te maken hebben met de ziel van de wereld, met de kracht die de zon bezielt of misschien met een mestkever, die ijverig een balletje mest voortrolt in het zand. Zij zijn alle deel van die kracht. Een besef, hun bewustzijn is ingeschakeld in precies dezelfde levenscyclus, in precies dezelfde sfeer.

Men zegt wel eens, dat het geheel van de wereld een projectie van de Oneindige is. Dat is mogelijk. Maar als het een projectie is, dan is zij dermate gedetailleerd en dermate gecentraliseerd om het bewustzijn, dat wij er niet omheen kunnen dere mens niet alleen centraal te stellen, maar hem ook te beschouwen als een sleutel tot vele geheimen, die de

natuur verborgen houdt. Want je kunt de uiterlijke verschijnselen bestuderen, je kunt komen tot allerlei onthullingen t.a.v. de radio-activiteit, de neerslag, de samenstelling van de atmosfeer, het functioneren van planten, maar met al die kennis kun je een eenvoudig verschijnsel als de radiesthesie (stralingsgevoeligheid) niet verklaren. Je kunt spreken over de wetmatigheden, die wij in de natuurwetenschappen kennen, maar daarmee kunnen wij nog niet verklaren waarom de mens in zijn gedragingen aan geheel andere, sterk afwijkende wetten blijkt te gehoorzamen, zeker voor zover het zijn reacties en zijn beleven betreft. De mens is datgene, wat juist niet is vastgelegd in de wereld buiten ons.

Zoek ik in die mens, dan kom ik tot verschillende facetten van menselijke invloed en de verklaring ervan. De mens denkt. De vorming van zijn denken is bepalend voor hetgeen rond hem gebeurt. Elke kracht, die niet zo sterk is in een eigen gericht denken als van de mens, wordt daardoor gedomineerd, ook een andere mens. Elke natuurgeest zal door de mens normalerwijze ofwel worden gedomineerd, dan wel hij moet zich geheel aan die mens onttrekken. (Hij als algemene aanduiding omvat het mannelijk en het vrouwelijk begrip.)

Als een natuurkracht echter in de mens harmonie ziet, dan dient zij de mens. Waarom? Wel, de krachten, die de mens en de natuurkracht bewegen zijn gelijk. Als de mens harmonisch is, ontstaat er (niet vanuit het menselijk bewustzijn, maar wel vanuit dat van de natuurgeest) een zodanige binding, dat de natuurgeest functioneert - zij het tijdelijk - als verlengstuk van de mens; en wel ten aanzien van een enkele gedachte. Voor elke gedachte moet die harmonie opnieuw worden opgebouwd en opnieuw tot stand worden gebracht. Het begrip harmonie speelt dus kennelijk een heel grote rol.

Als de mens een ziekte heeft, dan straalt hij zijn ziek-zijn uit. Zijn lichaam is bewust van de werkelijke kwaal, ook als zijn denken daar niet toe komt. Het feit, dat mensen over zichzelf een diagnose kunnen stellen, was in de oudheid bekend en is een van de aanleidingen geweest tot het gebruik van de tempelslaap.

Als ik ziek ben, deel ik mijn ziekte mee. Is er bij mij een wil tot genezing, dan zal de natuur rond mij zo goed dit mogelijk is onder de omstandigheden moeten reageren. Dat betekent, dat ik zelf aansprakelijk ben voor een wat welige groei en bloei in juist die plantaardige bestanddelen, welke mij zouden kunnen helpen een kwaal te genezen, althans te verminderen.

Het is een bekend voorbeeld, maar ik wil het hier nogmaals citeren: Als iemand kanker heeft en in zich de behoefte voelt die te genezen, maar eigenlijk niet weet hoe en hij heeft een tuintje, dan moet u eens kijken: daar groeien opeens brandnetels en wat dovenetels. Nu is het zo, dat de jonge koppen van brandnetels gebruikt als een tisane (een thee) inderdaad bloedzuiverend werken en daardoor soms de pijnen en in enkele gevallen zelfs de oorzaak van de kanker aanmerkelijk verminderen. De ziekte wordt dan voor de mens beheersbaarder. Dit is iets wat de wetenschap wel bijgeloof zal noemen, maar ook hier weer: de mens straalt iets uit. En weer is hier sprake van een harmonie.

Het totaal van de raadselen der natuur moet dan ook zijn uit te drukken vanuit menselijk standpunt in termen van harmonie en disharmonie. De vijandschap, die de natuur soms heeft tegen sommige mensen is onverklaarbaar, tenzij wij begrijpen dat er in die mens iets is wat de natuur tot afweer beweegt.

Waarom heeft de ene man zoals men zegt een groene duim? Dat wil zeggen, dat alle planten bij hem goed groeien en bloeien zelfs onder ongunstige omstandigheden, terwijl een ander met alle zorgen hoogstens verpieterde stekjes overhoudt, die hij dan met een weemoedige blik ergens op een gemeentelijke asbelt pleegt te deponeren, waar ze - nadat hij is

weggegaan - plotseling weer tot groei en bloei schijnen te willen komen. Ook hier weer: de mens heeft een uitstraling. Is die uitstraling gunstig voor de natuur, dan beïnvloedt de mens wat er met de natuur gebeurt. Maar wij kunnen het ook omkeren: Indien de mens zich ergert aan planten, dan kan hierdoor zelfs de plant worden geschaad; ze kan dus ziek worden.

Een bekend voorbeeld zijn hierbij bomen en verkeer. Als bomen in snelverkeer staan, dan kan men zeggen dat ze alleen lijden onder de gassen, die worden uitgestoten. Maar dat blijkt niet helemaal waar te zijn, omdat bomen die hinderlijk zijn veel sneller ziek worden en daarbij ook blijken te lijden aan geheel andere ziekten dan alleen maar vergiftigingsverschijnselen. U ziet dus, er is een typische samenwerking.

Nu kunnen we natuurlijk beweren, dat de mens zelf ook weer beperkt en bepaald is. Men zou de astrologie erbij kunnen halen en zeggen: De mens is in zijn aard, zijn karakter en mogelijkheden toch wel enigszins bepaald, zeker wat het uitgangspunt betreft. Men zou kunnen spreken over de kosmische werkingen, die ons nu op deze wereld ook weer zoveel te doen geven. Maar elke keer komen wij toch weer tot de conclusie: De mens zit er tussen.

Zeker, de gehele wereld ondergaat de stimulans van de een of andere kosmische straling. De gehele wereld reageert daarop: alle dieren, alle planten en de mensen. Maar de reactie van de mens is een bewuste. Daardoor zal zijn bewuste reactie en de verandering, die zijn uitstraling met zich brengt een normaal evenwicht kunnen verbreken.

In de natuur is van een verbreken van evenwicht door die invloed uit de kosmos slechts zelden sprake. Breng er een mens bij en plotseling blijken de verschijnselen van tegenstelling, van strijd of van een bijzondere stimulans veel groter te worden dan normaal. Kennelijk is het de mens, die hier weer centraal staat.

Ik zou zelfs verder kunnen gaan en spreken over de contacten, die mogelijk zijn met bepaalde sferen en geesten. Want ook hier blijkt de mens centraal te staan. Nu zijn er mensen, die zeggen: Ach, dat is allemaal kolder! Ja, zij hebben nog nooit contact gehad met een geest. Voor hen is dat iets dat niet bestaat, want als een ander het wel zou kunnen en zij niet, dan zouden zij deze afwijzing toch een beetje als een minderwaardigheid kunnen ervaren. Maar waarom de een dan wel en de ander niet? Want er zijn mensen, die absoluut niet geloven aan de geest en toch die contacten ervaren. En er zijn anderen, die naar deze contacten hunkeren, maar ze toch niet vinden. Hier moet weer iets liggen in de persoonlijke "opmaak", de innerlijke structuur van de mens.

Ik denk hiermede duidelijk te hebben gemaakt, dat de mens zelf dus voor zo heel veel aansprakelijk is, ook ten aanzien van al die wonderlijke krachten, verschijnselen en mogelijkheden, die wij rond ons en overal zien.

De mens zie ik ongeveer als volgt: Er is een goddelijke Werkelijkheid. Die goddelijke Werkelijkheid is begrensd. Wij kunnen deze begrenzing alleen in ons voorstellingsvermogen stellen (niet in de werkelijkheid), ze werkt dus inductief naar buiten toe.

De mens is in feite een voortdurend fluctuerend krachtveld. Daar zijn de drie hoofdlagen van de aura, elk met hun eigen vibratie en hun eigen uitzending en dan houdt het op. Daarbuiten kan de menselijke sensitiviteit wel optreden, maar intens en volledig harmonisch treedt ze eigenlijk alleen maar op in de aura. Wat blijkt nu?

De aura verwerkt niet alleen het gedachtenleven van de mens, maar ook zijn geestelijke harmonieën en daarmee zijn instelling van het ogenblik t.a.v. de schepping. Die instelling van de mens kan in het waakbewustzijn gericht zijn tegen een bepaalde persoon; zij kan gericht zijn tegen verscheidene personen of tegen alles. Het verschil is hierbij nihil voor zover het gaat om de uitstraling. Of u nu één persoon haat of de gehele wereld, in uw uitstraling komt dezelfde werking tot stand.

Daar waar de aura ophoudt, treedt een vreemd inductief verschijnsel op, een vibratie, die zich betrekkelijk ver rond de mens uitbreidt als een soort olievlek op water, zeker indien daar geen ander bewustzijn met een opheffende of compenserende straling tegenover staat. Zo onderwerpt de mens eigenlijk de natuur aan zichzelf. Waarom zouden wij dan niet aan-nemen, dat er in die weerkaatsing ook iets een rol speelt, dat boven het bewustzijn van de mens zoals hij op aarde leeft uitsteekt, maar dat de kern van zijn geestelijk "ik" uitmaakt?

Ik stel: De mens heeft een werkelijk Ego, dat als geestelijk omschreven zou kunnen worden, dat geen vormbegrenzungen kent, maar in zichzelf wel evenwichtigheden en onevenwichtigheden kent. Bij elke incarnatie zal dit patroon door de mens tot uiting komen. De uitstraling van de mens bevat juist verschillende stralingen van hogere orde, die in verband staan met de evenwichtigheden en onevenwichtigheden van het werkelijke Ik. De stoffelijke nevenverschijnselen zijn niets anders dan formuleringen. Het zijn dus signalen, die op de draaggolf van de geestelijke werkelijkheid van het Ik worden geënt. Daarom zal een mens met bepaalde onevenwichtigheden nooit contact kunnen krijgen met de natuur, al wil hij dat nog zo graag. Daarom zal een mens, die met de geest contact wil hebben dat nooit kunnen bereiken, indien ook zijn geestelijke opmaak niet bepaalde harmonieën bezit.

Er zijn mensen, die negatieve, destructieve magie kunnen bedrijven. Maar gaan wij na wat er in hun wezen bestaat, dan blijkt dat er een vreemde discrepantie is in dat ego. Daar bestaan namelijk bepaalde disharmonieën van grote kracht, die vanuit het stoffelijk "ik" verder worden projecteerd, zelfs op een voor het "ik" harmonische wijze vaak. Het zijn deze krachten, die de macht bepalen van de mens en die hem tot centrum maken.

Dit bestaat echter niet alleen bij de mens. Als wij gaan kijken in b.v. een mieren-, bijen- of wespenstaat, in een horzelnest desnoods, dan ontdekken wij hetzelfde. Er zijn hier individuen, die - ofschoon in vorm aan anderen gelijk - in hun acties verschillen. Door hun reactie verkrijgen zij een bijzondere functie. Een mier kan een gewone werker of werkster zijn: dat is een slavenrang. Maar sommige werkers of werksters zijn kennelijk intelligenter, want zij hebben de mogelijkheid om wat voor hen belangrijk is onmiddellijk aan anderen over te dragen. Wij zien, dat dergelijke werksters in het mierennest functies krijgen. Dat worden dan tuinlieden, verzorgsters van de broedkamers. Dat worden vreemd genoeg ook de verkenners, die dus niet zelf behoren tot de soldatenstand: de gewapende mier. Hun vermogen is niet alleen het overdragen van een alarmimpuls, maar bovendien een soort vooruitzien en een snel reageren op hetgeen men vooruit ziet. Daardoor kunnen mieren op de omstandigheden vaak vooruitlopen en hun weg veranderen, voordat er in feite een hinderpaal op die weg komt.

Bij de bijen is het precies hetzelfde. Er zijn bepaalde bijen, die a.h.w. hoofddansers zijn. Zij zijn de verkenners, die bepalen waar de anderen nectar en stuifmeel zullen winnen. Ook zij hebben een bijzondere functie. Zelfs bij de horzels zijn er zwermleiders, die deze op zichzelf niet zo georganiseerd levende insecten toch bepalen ten aanzien van prooi gebied en zelfs stimuleren tot aanvallen of niet-aanvallen.

Bij de mens is het net eender. Alleen, de mens leeft op veel meer niveaus dan het insect. Er zijn bij de mens bepaalde geestelijke factoren bewust actief (zij het dat het waakbewustzijn dat niet beseft, maar vanuit het ego bewust actief), die door een insect hoogstens in massaliteit kunnen worden opgebracht, maar nooit individueel en die dus niet aan persoonlijke omstandigheden kunnen worden gebonden. Bij de mens gebeurt dit wel. En daarom is de mens de kern van een groot gedeelte van die eigenaardige krachten, machten en verschijnselen in de natuur. Het is de mens, die de werkingen van invloeden heel vaak voor een groot

gedeelte zelf reguleert. Hij beseft het niet, maar hij doet het.

Ik geloof, dat men verder moet gaan dan dit om de facetten van de natuur te kunnen begrijpen. Waarom bijvoorbeeld kan een mens, die gelooft aan een bezielde natuur soms krachten ertoe brengen (b.v. zielen van bomen, boomgeesten e.d.) om hem in het bijzonder te helpen te dienen of te sparen? Hierbij spelen offeranden en godsdienst kennelijk een ondergeschikte rol. De boomgeest reageert. De boom straalt een kracht uit. Ga je na wat er gebeurt, dan blijkt dat de boom een versterker is. Zeker, hij is bezield, maar wat hij doet is versterken.

Zo kennen wij dieren, die in staat zijn de telepatische mogelijkheid van de mens aanmerkelijk te vergroten. De mens is een telepaat. Een dier heeft een begripsniveau dat lager ligt dan dat van de mens, maar een perceptieniveau dat aanmerkelijk hoger ligt. Zo blijken honden en ook wel katten bijzonder geschikt te zijn voor telepatische overdracht.

Indien er tussen mens en dier een band bestaat, kan de mens het dier gebruiken als een versterker. Maar die versterker kan dan ook worden gebruikt in de richting van wat men magie noemt. Hij kan eveneens worden gebruikt voor contact met bepaalde geestelijke sferen.

Bijgeloof beweert, dat heksen altijd familiaren hebben. Dat zijn duivelse dienaren, die hen vergezellen in de gestalte van dieren: honden, katten, padden etc. Dat is op het eerste gezicht een beetje dwaas. Dan zou elke dierenliefhebber dus eigenlijk heksen-neigingen moeten hebben. Maar als wij nu gaan begrijpen, dat het dier onder omstandigheden als versterker kan optreden en de binding tussen mens en dier daarbij tamelijk intens behoort te zijn, dan wordt ons ook duidelijk waarom men dat bijgeloof heeft gevonden. Want er zijn mensen, die dieren nodig hebben om buitengewone prestaties te leveren. O zeker, dat valt dan onder magie. Maar is het eigenlijk weer niet een soort natuurwet?

De mens is de bron van het bewuste signaal. Maar geënt op harmonische wezens kan hij plotseling niet alleen één elementair, maar misschien honderd elementairen van verschillende oude elementen gelijktijdig beroeren. Hij kan als het ware water, vuur, aarde en lucht samenroepen en hun zeggen wat er moet geschieden; en dan ontstaan er natuurverschijnselen, die in die richting werken. Het is geen absolute vervulling, maar het verschijnsel lijkt er op. Er zijn zelfs mensen, die een vulkaan-uitbarsting kunnen oproepen. Er zijn mensen, die regenwolken kunnen wegsturen of aantrekken. Dat er hierbij - en dat is duidelijk - vaak wordt gegrepen naar bepaalde menselijke automatismen is misleidend geworden. Men heeft gedacht, dat de regendans de regen brengt. Maar de regendans is niets anders dan een opwekken van een reeks emoties met één dominerend denkbeeld, waardoor er een enorme versterking van die gedachtenuitstraling kan ontstaan en de natuur kan reageren.

Dan zeggen de mensen ook heel vaak: Ja, maar ik leef onder een bepaalde straal of kosmische invloed en deze bepaalt mij. Als er licht is, dan kan dit vele kleuren hebben. Maar welke kleur licht het ook is, als ik in dit licht kan zien, dan zijn mijn acties vrij. Alleen indien ik voor bepaalde kleuren blind ben, kan ik niet reageren. Het is trouwens typerend voor deze werkelijkheid, dat men het OM MANI PADME HUM gebruikt heeft als de werkelijke leuze, de werkelijke kreet voor het kleinood in de lotus. Heel weinig mensen weten, dat het is samengesteld uit kleuren. Elke lettergreep duidt een kleur aan in het Tibetaans dialect. Wie alle kleuren beheerst is de wetende. Hij wordt niet meer door de kosmos eenzijdig gestimuleerd, maar hij beheerst alle stimulansen en kan ze gebruiken; en juist daardoor is hij harmonisch genoeg om ze niet meer nodig te hebben. Dat zegt de lering erbij.

Indien u tot een bepaalde straal behoort, dan betekent dat, dat uw beste mogelijkheden inderdaad op de voorgrond komen onder zekere kosmische omstandigheden. Dat is toch heel begrijpelijk. Iemand, die zich het best beweegt in koud weer en niet in warm weer, zal op het ogenblik (van

wege de hitte, red.) traag zijn en daarentegen bij koude veel presteren. Want het is natuurlijk ook mogelijk, dat u bij koude niets en bij warmte veel presteert. Dat zijn heel normale omstandigheden. Maar waarom moeten wij dan zeggen, dat de kosmische krachten ons domineren? Dat gebeurt alleen, indien wij niet weten wat er aan de hand is. Maar als wij voelen: dit past op dit ogenblik bij mijn wezen, dit is een noodzaak die nu bestaat, dan moeten wij daarmee ook kunnen werken. En als wij daarmee werken, dan is dat een kwestie niet van even bevelen geven, maar van ons invoelen in het andere, een deel worden van de natuur, a.h.w. meekloppen in de harteklop van de aarde zelf, het ons op-laden aan de enorme gedachtenuitstroming van de zon, het ons bewustworden van de waardeverschuiving van de maan en zo de dualiteit van het bestaan erkennen en de waarden daarvan tegen elkaar uitspelen. De mens is niet hulpeloos. Er zijn zo enorm veel krachten, dat je je wel eens afvraagt: Is het nu wel nodig om erover te praten?

Dan hebben wij ook te maken met vele groepsgeesten. Ook u, mensen, u heeft grote aantallen groepsgeesten. Sommigen heeft u zelf opgeroepen, mede tot stand gebracht, zoals de geesten die bepaalde volkeren in het bijzonder begeleiden en stimuleren. Anderen zijn in de loop van de tijd ontstaan of behoren bij bepaalde ontwikkelingsprocessen op deze wereld. Allemaal groepsgeesten, grote entiteiten, die in de materie met veel geduld en met veel werk grote veranderingen tot stand kunnen brengen. Maar is het nu werkelijk zo, dat die mens kan worden gedomineerd door een rassen- of een groepsgeest? Alleen op het ogenblik, dat hij zelf niet in staat is een harmonie daarmee te bereiken.

Men denkt heel vaak, dat harmonie bereiken met een hogere geest een onderdanigheid inhoudt. Dat is niet waar. Het is een zoezer één-worden daarmee dat je eigen wezen zich kan uitdrukken met de krachten van het geheel. Het is eigenlijk net als met een horoscoop. Er bestaat een mooie leuze, die je altijd erbij moet halen, nl.: de sterren wijzen u wel, maar de sterren dwingen niet. Zo is het met al die krachten; met een rassengeest en met een groepsgeest. Zo is het met alle entiteiten, die geschapen zijn of die sedert het begin der aarde met allerhande ontwikkelingen bezig zijn. Als er een harmonie met hen is, dan dwingen zij zeker niet meer, in tegendeel: zij worden de vervulling van uw wezen.

Als u één kunt zijn met b.v. de geest van Nederland, dan kunt u de krachten en ook de mentale mogelijkheden van een groot gedeelte van het gehele Nederlandse volk tijdelijk laten samenvloeien in uw wezen. En dan beschikt u over de kennis en de mogelijkheden. Wat natuurlijk weer de vraag zal oproepen: Hoe worden wij dan zo harmonisch? Het antwoord is moeilijk en eenvoudig tegelijk:

Harmonisch met een grote kracht wordt u, indien u bereid bent de objectieve waarde buiten uzelf aan te voelen en voor uzelf uit te maken in hoeverre u daarbij past.

Aanvaarding betekent nog niet imitatie. Als u de geest van het Nederlandse volk aanvaardt als geheel, dan kunt u daarin vele fouten erkennen. Maar die aanvaarding alleen is al voldoende. Vanaf dat ogenblik zal - indien uw wezen niet geheel strijdig is met datgene waarmee u contact zoekt (het grotere Ik) - er harmonie ontstaan. Deze harmonie zal zich steeds sterker manifesteren. Dan moet u leren u niet door deze harmonie te laten dicteren, maar vanuit uzelf door die harmonie in het geheel werkzaam te zijn. Daarmee kunt u enorme resultaten bereiken.

Als wij zo voor het einde van een cursus staan, dan is het de gewoonte dat je de mens nog enkele raadgevingen probeert te geven. Raadgevingen zijn er natuurlijk te over, maar de meest eenvoudige voor een mens is wel deze:

Erken uzelf voor wat u bent. Zie uw beperkingen. Geloof in uw vermogen. Heb zelfvertrouwen - ook als u dat voorlopig misschien uitdrukt

als Godsvertrouwen.

Het zijn deze dingen, die het u mogelijk maken al deze krachten, die in de natuur rond u werkzaam zijn, al deze geheimen van de natuur, die zich voortdurend rond u openbaren en waaraan iedereen voorbij schijnt te lopen, op te merken. Dat is het eerste wat u nodig heeft om er iets mee te kunnen doen.

Het is heel mooi om grote magische bezweringen op te zeggen om het een of ander tot stand te brengen, misschien een tand- of kiespijn te genezen of iets dergelijks, ofschoon de tandarts dan op den duur toch goedkoper zal blijken te zijn. Maar als je een beeld ervan hebt en je bent met de persoon harmonisch, maar ook met een hogere kracht, dan heb je inderdaad de macht om die kiespijn te genezen en dan is het niet belangrijk dat je daarvoor een bezwering uitspreekt, maar wel dat je voor een ogenblik die eenheid, die zekerheid voelt. Daarmee is de impuls gegeven en het is afgelopen.

O, het klinkt echt magisch, ik weet het wel. Dat is toch precies hetzelfde als met bloemen en planten. Als u naar een bloem of een plant gaat en u zegt: "Wat zie je er verpieterd en ellendig uit. Och God, wat een ellende! Daar hebben zij mij weer bedrogen bij de bloemist." Dan krijgt die plant, al verstaat zij uw woorden niet, een soort golf van minderwaardigheid over zich uitgestort, waarvan zij een soort complex krijgt. Geen menselijk psychisch complex natuurlijk, maar laten wij zeggen een kleine vertraging van de kleurige tol, die dan toch altijd nog bij elke plant de bezielende kracht is. En bij die vertraging wordt er minder levenskracht opgenomen; er is minder stuwning. Maar als u diezelfde plant bekijkt en u zegt: "Daar is toch nog wel iets moois aan," dan voelt ze zich geroepen om te beantwoorden. Want het begrip "mooi", dat is voor u het begrip van blad, van bloem, van groei. Die impuls wordt opgenomen en de plant beantwoordt deze. Zo eenvoudig, maar gelijktijdig ook zo moeilijk is het.

Als u naar een hond toegaat en u denkt: hij zal mij toch niet bijten, dan denkt u misschien dat u verstandig bent. Maar bijten is voor die hond alleen een uitdrukking van gezag of een zelfverdediging. Zijn agressiviteit heeft niets te maken met het denkbeeld, dat u nu toevallig meer bent. En als u denkt dat u het wel bent, dan kost u dat waarschijnlijk kledingstukken of meer. Als u bang bent voor de hond, is het precies hetzelfde. Maar op het ogenblik, dat u probeert de hond te begrijpen, dat u niet zegt: "Beest, wees koest", maar dat u zich afvraagt: Waarom blaf je mij aan? Dan communiceert u met het dier en dan zegt het dier tegen u al blaffende: Ach, ik meen het niet zo kwaad, maar kom mij niet te na. En als u dan zegt: Ik vind je eigenlijk wel een leuke hond, dan zegt hij: Nu ja, je bent ook zo slecht nog niet. En dan blijft hij misschien nog even grommen om op zijn waardigheid te staan, maar dan mag u voorbijgaan en er komt geen schade. Dat doet u tegen een hond. Waarom zou dat niet zo zijn tegenover een slang of onverschillig tegenover wat voor wezen ook? Realiseer u: als u de dingen herkent als waardevol, als betekenisvol, als u geen angst daarvoor kent en aan de andere kant u daarvoor niet onkwetsbaar acht, wordt u als gelijke aanvaard. Dan is het eigenlijk zoiets als in de geschiedenissen van Mowgli (Kipling): Hier staat de slang die sist: "Je spreekt mijn taal, dus ben je mijn broeder." Dat geldt voor de dieren, dat geldt voor de planten, dat geldt voor de geesten in de natuur, dat geldt eigenlijk voor alle dingen. Wij zijn als mens en als geest het brandpunt van een kracht, die wij zelf niet beseffen. Het is juist deze kracht, die ons de mogelijkheid geeft om met alles één te zijn, om met alles harmonie te vinden, tenzij wij in ons hogere wezen de mogelijkheid zelf nog niet hebben geschapen. Dan weten wij dat ook. Dan voelen wij: dit is niets voor mij. Laten wij dan ook daarvan afblijven. Maar als wij voelen: hier kunnen wij tot een aanvaarding komen, laten wij dan ook bewust ageren. Laten wij bewust de dingen van ons laten uitstromen. En dan worden zelfs de meest krankzinnige wensen soms nog waar.

De wereld wordt beroerd door allerhande kosmische stromingen. Die wereld is in oproer. Als ik het zo bekijk, zal ze nog wat oproeger worden, voordat ze weer kalmeert. Maar waarom? Welk facet in de mens is aansprakelijk voor deze steeds groter wordende chaos? Heel eenvoudig: het gebrek aan harmonie. Het gebrek aan aanvaarding.

Indien honderd mensen elkaar volledig aanvaarden als gelijken, zonder meerwaardigheid of iets anders te postuleren, dan zullen deze honderd mensen als een eenheid staan tegenover elke invloed die hen bereikt. En dan zal elk van hen op zijn eigen wijze reageren en zich gedragen, maar een onderlinge erkenning steunt hen. Op het ogenblik echter, dat die honderd mensen allen denken "ik ben toch wat meer dan jij" of: "ik ben onbelangrijk, ik kan toch niets", dan is die band er niet; dan is het harmonisch contact weggefallen. Daardoor is het niet mogelijk, dat zij uit hun aura gezamenlijk één en hetzelfde veld uitstralen en dat zij tot resultaten komen.

Kosmische krachten zijn alleen sterk, indien de mens zwak is. Kosmische stromingen en stralingen dirigeren het gebeuren op dit ogenblik voor een heel groot deel. Daarbij zijn ook nog invloeden van zon en maan, die nu op aarde heel erg sterk zijn. Maar zij zijn alleen sterk, omdat de mens ze niet wil zien; omdat de mens ofwel te zeker is van zichzelf ofwel te angstig.

Als u gewoon over de grond loopt en u bent één met deze aarde, dan kunt u voelen en a.h.w. zien als met radarogen wat er onder de oppervlakte ligt. Dan weet u: hier is water, hier is olie, hier zijn ertsen en mineralen, hier is gevaar en daar is gas. U voelt het gewoon. En omdat u één bent met de aarde, spreekt zij; dan gaan haar verschillen in uitstraling voor u betekenis krijgen. Het duurt misschien even, voordat u de begrippen precies samen heeft gebracht, dat geef ik graag toe. Maar alleen de harmonie daarmee maakt het u mogelijk het te zien.

Als men dan een wichelroede gebruikt, is het alleen maar om voor zichzelf aanvaardbaar te maken dat men constateert en dat men dat op een bepaalde plaats doet. De mens is het wonderlijkste wezen van de gehele natuur, zeker op aarde. Het is jammer, dat hij zo weinig van zijn wonderlijke eigenschappen gebruik maakt.

Om dat allemaal te kunnen begrijpen, zou je je moeten bezighouden met de mens als geheel: zijn geestelijke achtergronden, zijn leefgewoonten, geboorte en huwelijk, met dood en met lichamelijke toestanden. Dan zou je er misschien achter kunnen komen waarom deze mens nog niet in staat is om de eenheid met de natuur te winnen op de voor hem mogelijke gebieden en vandaaruit geen meesterschap maar een volledig deelgenootschap in de werkelijke krachten te openbaren. Ons slotbetoog van deze cursus is dan ook dit:

Er zijn enorm veel machten en krachten in de natuur, die soms ontstellend groot en sterk lijken voor de mens. Maar hij kan daarmee harmonie, een zekere eenheid bereiken. En dan is zijn vermogen om te denken in de termen van de geestelijke wereld vaak voldoende voor hem om in de menselijke wereld de door hem gewenste fenomenen tot stand te brengen.

De planten en de dieren gehoorzamen u, indien u een eenheid met ze bereikt. De regen, de wind en het vuur zullen u gehoorzamen. En als u zo één bent met krachten van de natuur, dan weet u: dit is noodzakelijk, of dit is niet noodzakelijk en goed. U kunt gaan door een brandend woud zonder dat ook maar één vonk u zal deren, zonder dat u ook zelfs maar één ogenblik een overmatige hitte heeft gevoeld. U kunt over het water wandelen op het moment, dat u uw eenheid met het water beseft. Maar ja, de mens is nog niet zo ver!

Ik hoop, dat al deze gegevens, die wij u in deze cursus hebben verstrekt, althans uw inzicht in de mogelijkheden hebben vergroot en dat u met enig besef van uw eigen wezen en uw mogelijkheden niet zult zoeken naar de middelen om alle krachten van de natuur met geweld te beheersen,

maar dat u zult leren in uzelf te zoeken naar die eenheid, naar die harmonie, welke voor u mogelijk is en dan uw gedachten eenvoudig als brood uitstrooit op de wateren van de tijd. Tot uw verbazing zult u dan zien wat een rijke oogst u wordt gegeven.

:--:--:

DAAR GEBEURT WAT....!

Wij hebben al een tijd geleden gezegd, dat deze tijd bijzonder interessant zou worden door de vele schandalen, die aan alle kanten zullen losbreken. Iemand, die alleen het nieuws heeft gevolgd, heeft zich reeds kunnen overtuigen van de juistheid daarvan. Nog interessanter hierbij is, dat natuurlijk vele waardigheidsbekleders op dit moment in de weer zijn en proberen hun naam schoon te wassen. Dat hiervoor nog geen passende wasmiddelen bestaan, mogen zij betreuren, maar hun pogingen daartoe zijn desalniettemin lofwaardig. Dat zij daarmede bezig zijn, is misschien goed voor een heel ander gebeuren.

Er zijn namelijk de laatste tijd in de omgeving van de aarde een groot aantal verkenneren of zoals u zegt "vliegende schotels" gesignaleerd. Het ziet er naar uit, dat men zich zorgen maakt over bepaalde explosies, die er op aarde hebben plaatsgevonden. Ik neem aan, dat men daarnaast zich aangetrokken gevoelt tot verschillende ruimtevaart-experimenten, die mogelijk eveneens een inzicht kunnen geven in de technische ontwikkeling, die de mensheid nu bereikt heeft. Of hieruit vele publicaties van waarnemingen zullen voortkomen, betwijfel ik. Er is nl. zo enorm veel in de wereld aan de hand, dat ik een zich daarmee bezighouden op dit moment niet erg waarschijnlijk acht.

Aan de andere kant zullen wij waarschijnlijk als gevolg hiervan - ik denk na ongeveer vier à vijf maanden - wel enkele publicaties mogen verwachten van verschillende universiteiten over de gehele wereld. Zoals u misschien weet is het Ufonen-onderzoek langzaam maar zeker teruggedrongen of "verplaatst" naar bepaalde universiteiten, die zich nog voortdurend met dit fenomeen bezighouden. Ik heb het gevoel, dat men juist door de laatste waarnemingen - want er zijn reeds enkele gemaakt, o.m. twee door de universiteit te Bochum, terwijl men bezig was het ruimte-onderzoek van de Russen na te gaan - dat men dan toch wel het een en ander aan conclusies daaruit zal trekken.

Het denkbeeld dat de wereld op dit moment al door de bewoners van vele vreemde planeten wordt bezocht, is natuurlijk geheel uit de lucht gegrepen. Maar het idee, dat er t.a.v. sommige technische ontwikkelingen op deze wereld rekening zal moeten worden gehouden met degenen, die zich thans in de omgeving bevinden, lijkt mij niet uitgesloten. Ik geloof werkelijk wel, dat deze fenomenen een grote invloed zullen hebben op het verloop van bepaalde internationale spanningen, die wij in augustus verwachten.

Dan is het voor u misschien ook wel interessant te weten, dat er nu in de aarde een nieuwe spanning rond de fout, die van de Stille Oceaan via de Middellandse Zee naar San Fernando de Cuhaneira loopt. In deze fout zijn verschillende spanningen gezien, die doen verwachten dat wij daar met aardbevingen en mogelijk met enkele vulkanische ver-

schijnselen te maken krijgen. De bron ligt iets oostelijk van Aden. Dat zou eveneens kunnen inhouden, dat vulkanismen en aardbevingen zich ook in Azië zullen voordoen. Ik durf niet met zekerheid zeggen waar, maar neem aan dat o.m. de Filipijnen, mogelijk Japan en ook een deel van het Chinese vasteland zullen worden getroffen.

Het is wonderlijk te zien hoe allerlei omstandigheden samenkomen op enkele punten. Deze spanning is nu klimmende en zo tegen 15 augustus zal zij een zodanige top moeten hebben bereikt, dat verschijnselen niet meer kunnen uitblijven. Daarmee bedoel ik dan gewelddadige verschijnselen.

Gelijktijdig zien wij deze Ufonen met hun verkenningen, die zich - naar ik aanneem - reeds over ongeveer tien à twaalf dagen (+ 20 juli) zullen manifesteren boven verschillende gedeelten van de wereld. Ik denk hierbij o.m. aan waarnemingen, die in de buurt van Magnitogorsk worden gedaan en boven bepaalde plaatsen in de Ver. Staten en bepaalde delen van de Zuidzee. Deze situatie kan ik niet helemaal overzien. Maar ik ben er wel zeker van, dat men daarvan ook een beetje zal schrikken evenals van de natuurverschijnselen.

Dan is er nu ook een zeer interessante ontwikkeling aan de gang ondergronds op politiek terrein. Het ziet er naar uit, dat de oude strijd om invloed in Azië in Rusland weer is opgelaaid. Men intrigeert op het ogenblik zeer ernstig in het geschil India - Pakistan en ik neem aan, dat de Chinezen hierbij tegenspel geven en bereid zullen zijn heel wat meer in te zetten dan men oorspronkelijk zou verwachten. Dit zou mede aansprakelijk kunnen zijn voor een aantal activiteiten in andere Zuidaziatische staten.

Interessant is ook de situatie in Israel. Want het gaat hier niet alleen maar om de politieke pressie, die er op Israel wordt uitgeoefend, onder meer t.a.v. het Suez-kanaal. Het gaat hier naar ik meen eerder om een poging verplichtingen af te schuiven op de Ver. Staten. Het ziet er naar uit dat een groot gedeelte van de wereld zich langzaam en voorzichtig wil terugtrekken van zijn verplichtingen t.a.v. Israel. Gelijktijdig zien wij in Israel zelf een steeds sterker wordende oppositie. Nu is er in de Arabische staten een soortgelijke, steeds sterker wordende oppositie, al hoort u daar veel minder van, waarvan het centrum momenteel schijnt te zitten in Syrië zowel als in Egypte. Deze groepering is er voor om Israel eindelijk maar eens te erkennen en uit te scheiden met allerlei oorlogskreten en bestedingen, die men beter elders zou kunnen doen.

De verwachting bij ons is, dat hiervan iets zal uitlekken tussen 10 en 15 augustus. Zeker is wel dat de groepen, die in verweer komen zowel in Israel zelf als in de Arabische staten de neiging vertonen om langzaam maar zeker met geweld te gaan optreden en dat zou voor de orthodoxen in Israel - wat er ook verder gebeurt - een heel grote slag kunnen zijn. Dat daaruit allerlei moeilijkheden zullen voortkomen is volgens mij bijna niet te vermijden. Ik verwacht daarbij nog meer sabotages aan vele olietransportleidingen en mogelijk zelfs veroorzaakte explosies bij enkele oliewinningsvelden in die buurt. Het is werkelijk interessant te zien hoe dat alles samenvloeit.

Gelijktijdig hebben wij op het ogenblik te maken met de grote economische moeilijkheden, waarvan de burger eigenlijk weinig te zien krijgt, omdat het niet zozeer het evenwicht van de valuta's is waar het om gaat. Het gaat zelfs niet meer om het goud. De zaak waar het om draait is de mogelijkheid om eigen economische groei verder voort te zetten. En verschillende landen hebben daarmee zeer grote moeilijkheden, ook Nederland.

Deze landen zijn aan het intrigeren om voor zich een gesloten markt te bereiken. Dat zou zowel in Zuid-Amerika tot grote geschillen kunnen voeren als ook in Nederland als EEG-partner. Het zou verder grote consequenties kunnen hebben voor verschillende militaire bondgenootschappen

en als gevolgd daarvan voor de bewapeningsindustrie. Deze zou wel eens een moeilijke tijd tegemoet kunnen gaan. Ook hier invloeden, die waarschijnlijk kenbaar worden tussen 26 augustus en 15 september.

Als ik u wijs op al deze feiten, die in een korte termijn samenvallen, dan zult u het met mij eens zijn dat wij hier te maken hebben met een brandpunt van gebeurtenissen. Een brandpunt van gebeurtenissen betekent over het algemeen ook een enorme omwenteling, die het volk echter niet direct zal beroeren. Het is altijd eerst een omwenteling, die zich in de sfeer van macht, van machthebbers, grote bezitters afspeelt en pas daarna gaat doorwerken in andere lagen van de maatschappij.

Ik geloof dus zonder enige twijfel te mogen stellen, dat u zich bevindt kort voor een keerpunt in de ontwikkelingen op deze wereld, waardoor economische en politieke evenwichten veranderen en tevens enorme rampen kunnen plaatsvinden. Ik hoop, dat het niet zo ernstig wordt; dat het alleen maar een enkele landstreek is, die door beving of door een vulkanische uitbarsting wordt geteisterd. De mogelijkheid is echter groot, dat hierbij ook het industrieel potentieel van bepaalde landen zal worden aangetast. Als dat het geval is, dan zijn wij wel zeer in moeilijkheden.

Eén voordeel hebben de zeebevingen of aardbevingen, die wij verwachten rond de Middellandse Zee. Het ziet er naar uit, dat verscheidene zeer belangrijke vondsten uit de oudheid worden gedaan, die o.m. een nieuw inzicht zullen geven in het werk van de Griekse filosofen. Men kent deze grotendeels uit overleveringen en die kennis is zeer selectief. In die tijd waren de opvattingen anders. Men zal waarschijnlijk overal schriftresten, vooral inscriptieresten vinden, waaruit blijkt dat uitspraken van b.v. de Stoïcijnen toch een beetje verkeerd worden gezien. Dit zal cultureel dus een grote invloed kunnen hebben.

Datzelfde mag gelden voor ontdekkingen, waardoor - mijns inziens - een deel van het Maya-schrift zal worden ontcijferd. De geschiedenis is tegenwoordig al zover gevorderd dat men enig inzicht heeft, maar men is nog niet in staat tot een vertaling. Er bestaat daarvoor ook geen Rosetta-steen. Nu blijkt er een mogelijkheid te zijn om schrifttekens en uitvoeriger voorstellingen met elkaar als analoog te zien; en dan kan men woorden gaan lezen. Eén teken moet dan nog altijd worden gezien als een keuze uit vier of vijf woorden en door een trial-and-error-system neem ik aan, dat men vermoedelijk in november - de wetenschapsmensen doen er altijd een tijdje over - voor het eerst enkele stukjes van het z.g. Maya-schrift ontcijferd zal noemen. De werkingen daarbij zijn zeer interessant, omdat op deze manier ook een nieuw inzicht in het ontstaan - althans de legende omtrent het ontstaan - van de bevolkingen van Zuid- en Midden-Amerika bereikbaar zal worden. Maar voordat het geheel voldoende getoetst is, zullen er waarschijnlijk twee à drie jaar voorbijgaan.

Een andere ontwikkeling, die eveneens in deze tijd plaatsvindt en die voor sommige mensen van heel grote betekenis kan worden, is een aantal nieuwe ontdekkingen ten aanzien van het kanker-probleem.

Men is nu zover gekomen dat men een virus, dat mede voor het ontstaan van kanker aansprakelijk kan worden gesteld, niet alleen heeft geconstateerd (dat is nl. reeds enkele jaren geleden in Duitsland gebeurd met de elektronen-microscoop), maar ook heeft geïsoleerd. Dat wil zeggen, dat men voor het eerst met een menselijk virus kan experimenteren en tenzij mijn verwachtingen mij zeer zouden bedriegen, zou hier reeds binnen enkele maanden een opzienbarende verandering in de behandeling van kanker het gevolg van kunnen zijn.

Dan zijn er nog een paar ontwikkelingen, die eigenlijk komisch zijn.

Wij krijgen een aantal staaltjes van wetgevingen te zien, die volkomen in strijd zijn met de werkelijkheid. In de Ver. Staten b.v. zal men een actie beginnen om een soort drooglegging van drugs tot stand te brengen.

gen. Men heeft het al een tijd stilzwijgend gedaan en wil dat nu door propaganda-acties versterken. Maar gelijktijdig zal men hierdoor zoveel pressie op de particulier gaan uitoefenen, dat het aantal druggebruikers (dat ik in de Ver. Staten op het ogenblik schat tussen de 10 en 12½ miljoen) zeer waarschijnlijk in korte tijd zal verdubbelen.

Dan zal hieruit misschien voortvloeien de vrijstelling van bepaalde, minder schadelijk geachte drugs juist om de hard-drug verbruikers (nu als wij alles bij elkaar rekenen ongeveer een miljoen) te kunnen isoleren en te helpen, zonder dat dit verbruik verder veel zal oplopen. Dat is buitengewoon interessant om te zien.

Maar ook in Rusland heeft men momenteel met een grote moeite te maken. En dat is misschien wel het meest komische, dat men zich kan denken. Daar is een fluister-moppen-campagne aan de gang. De mensen maken allerhande grapjes over functies, die op zich helemaal niet zo gevaarlijk zijn. Het moeilijke is nu, dat bepaalde van die mopjes eigenlijk de eigenschappen van leiders wel in een heel vreemd daglicht stellen en daarmee vele mensen aan het denken hebben gezet. Daardoor zijn de mopjes al wat hatelijker geworden. Krokodil (tijdschrift) b.v. heeft reeds aanzegging gekregen om een bepaald type grappen niet verder meer te pousseren of zelfs maar te publiceren.

Nu kun je moppen over het algemeen bestrijden met betere moppen. Maar een groot gedeelte van de leiders heeft geen gevoel voor humor. Dat zou ertoe kunnen leiden, dat in Rusland voor het eerst in lange tijd een uitbarsting van volkshumor gelijktijdig het begin wordt van een deel van een economische revolutie. Als deze moppen langzaam maar zeker doorsijpelen, zult u misschien begrijpen waarom ze zo gevaarlijk zijn.

"Volksgenoot en kameraad, u bent mijn bewonderde leider en voor-ganger. Ik vraag mij af, of ik u nog kameraad mag noemen." Waarop de andere zegt: "Noemen mag je mij altijd." Dit is één van die mopjes. Noemen, mag je mij. Dit is een Russisch grapje dat ontzettend schadelijk is, omdat het aangeeft hoe groot de afstand is geworden tussen de leiders, die beweren deel van het volk te zijn en het volk zelf. Optreden daartegen schijnt buitengewoon moeilijk te zijn, omdat er immers geen namen worden genoemd en niets tegen de partijdoctrine direct wordt voortgebracht, alleen tegen erkende zwakheden in het systeem.

Dan zie ik nog een komische ontwikkeling. In Japan is er een groepje aan de gang om terug te grijpen naar de oude macht, de glorie van de adel. Deze mensen doen dat op een wat vreemde manier. Ze hebben samenkomsten ongeveer zoals de Druïden dat nog doen in Engeland, dus met allerlei rituelen. Maar zij hebben ook actie-groepen. En deze actie-groepen (een tikkeltje fascistisch misschien) zullen zich in de strijd rond de universiteiten gaan mengen. Nu zie ik het ervan komen, dat de linkse mensen rechts gaan denken om daardoor de fascistische pressiegroepen de kop in te kunnen drukken. Dat zal dus grote verschuivingen geven, waardoor tenslotte de gehele hofhouding en ook het industriële rijk van Japan een grote druk zullen ondervinden. Ik denk, dat bepaalde grote fabrieken juist daardoor een zelfstandigheid gewinnen, ook tegenover de concerns, waarvan zij deel zijn. Dat kan op de wereldmarkt ook weer allerlei schokkende gevolgen hebben.

U ziet, daar is van alles te verwachten en allemaal op korte termijn. Want de geschiedenis in Japan b.v., daarvan zouden m.i. de eerste gevolgen te zien moeten zijn tegen het einde van deze maand: 29, 30 en 31 juli. Dan verwacht ik reeds de geschillen. Voor het overige kunt u ervan overtuigd zijn, dat rond vele universiteiten - ongeacht het feit misschien dat het onderricht tijdelijk gestaakt wordt - zich weer allerlei problemen gaan ontwikkelen. Ik verwacht dat heel sterk in bepaalde dictatoriale staten, t.w. Spanje en Argentinië. Ik verwacht een volksopstandje in Brazilië, dat ook al heel eigenaardige gevolgen heeft.

Daarnaast grote moeilijkheden in o.m. Chili waar een aantal goedwillende mensen de regering zo hard steunen, dat zij haar bijna onderste boven gooien. Het is een curieuze tijd.

Nu denkt u hier waarschijnlijk in de eerste plaats in termen van allerlei voorspellingen. Dat kan ik mij echt indenken. Maar zijn dit nu voorspellingen? Neen. Dit zijn vastliggende tendensen, waarvan de ontwikkeling uit de aard der zaak moet worden afgewacht. Maar als zij gebeuren - en ik ben er zo goed als zeker van - dan geven zij ook aan hoe sterk de veranderingen in deze periode zijn. Dat is aardig, want er is eigenlijk niemand, die met wat er op het ogenblik voor hem of haar bestaat helemaal tevreden is. In tegendeel, de ontevredenheid en een zekere verveeldheid zelfs zien wij overal toenemen. Wanneer die dingen dus opgelost worden - onverschillig hoe - dan moet dat vanzelf een totaal nieuwe reeks activiteiten ontplooiën. Dat het einde van dit jaar geheel nieuwe activiteiten over de wereld zal brengen, lijkt mij onvermijdelijk, ook al omdat wij er op het ogenblik ook erg veel aan doen.

Ik geloof verder, dat daardoor het komende jaar met al zijn op zichzelf trieste problemen en ontwikkelingen - daar raak je nooit van af; die zijn er altijd wel - toch weer een nieuw karakter krijgt: een zekere levendigheid en ook een toenemende vrolijkheid.

Als de mensen van vandaag hun gevoel voor humor weer terugvinden en als de nu toch vaak al té ernstige kinderen van deze dagen een oprechte lach in de plaats van menig betoog gaan zetten, dan zou dat wel eens de werkelijke omwenteling kunnen betekenen. Want vergeet u één ding niet: vele dingen, die iedereen laakt blijven instand alleen omdat iedereen ze nog au sérieux neemt. Als iedereen erom zou lachen, zou het daarmee afgelopen zijn.

Ik voorzie een revolutie van de lach, die - beginnende reeds in de komende maanden, maar dan nog niet zo sterk zichtbaar - haar toppunt waarschijnlijk zal vinden rond mei van het volgende jaar. Dan hoop ik alleen maar, dat u behoort bij de laatsten die lachen, want u weet: wie het laatst lacht, lacht het best.

Dat was nog een kleinigheid om u even te herinneren aan alle mogelijkheden. Wij hebben ons best gedaan u redelijk voor te lichten over al wat er op de wereld aan de hand is. We hebben ons best gedaan u te laten zien wat de wereld en wat de natuur samen zijn. Wij danken u, dat u zich de moeite heeft getroost onze betogen te volgen. Wij hebben de mogelijkheid volgend jaar in opbouwende zin verder te gaan en hopen, dat u ook daarbij zult zijn, vooral ook omdat wij, juist door alle drukte, in staat zijn geweest een vernieuwing in ons sprekerscorps aan te brengen, die hoewel niet noodzakelijk soms toch wel begerenswaard is.

-:-

VERNIEUWING.

Wanneer het oude in zijn fierheid staat en toch vervalst reeds in zichzelf, is het nodig te delven in schatten van een nieuwe tijd om zo te vinden een werkelijkheid, waaruit het geheel weer wordt herboren.

In deze tijd is het zonnegloren van nieuw beleven reeds geschreven. Opleving van nieuwe kracht. Gedachten, die opnieuw zich gaan uiten. Mensen, die eindelijk treden buiten eigen nauwe, beperkte kringen. Mensen, die in plaats van vloeken eindelijk een keer weer zingen. Dit alles tezamen vormt nieuwe waarden. Een vernieuwing van de aarde,

waaruit de werkelijkheid van morgen reeds nu zich aankondigt met glans en gloed.

Want juist de mens, die leven en streven moet, zal in zichzelf zo vaak ervaren de nieuwe kracht van deze jaren. Hij zal ervaren het nieuw vermogen en in zich -- soms met wat medelijden voor zichzelf en soms met mededogen ten aanzien van de wereld, die er leeft -- ontdekken: 't Is dit nieuwe juist, dat nieuwe kracht mij geeft. Want rond u liggen eeuwige krachten en machten nu reeds binnen uw bereik.

De mens moet groeien uit de gebondenheid aan de massaliteit, totdat hij eindelijk de kroon kan dragen van geestelijk besef: zijn eigen koninkrijk, waarin hij waar kan maken wat hij is en zo vanuit zichzelf kan leren voort te gaan, nu zonder vragen.

De tijd naakt van een werkelijkheid. Het oude van zijn kleed ontdaan zal in zijn naaktheid snel vervallen. Maar de vazallen van het verleden, zij kunnen in het lied van het heden, in de lach van morgen, die reeds nu als echo klinkt, niet meer volstaan met wat eens was. Er is iets wat hen dwingt tot opleving van eigen streven, tot een erkenning van de nieuwe tijd, een vormen van een menselijk leven dat harmonie kent, ook wel met een eeuwigheid.

Het is misschien niet veel, maar als u luistert, merkt u toch wel wat ik denk; nl. dat het nu snel ook beter gaat worden. Natuurlijk, de wereld zit nog altijd in de ellende, maar het gaat toch snel beter worden. En deze snelle veranderingen en verbeteringen -- hoe schokkend ze een enkele keer voor u mogen aankomen -- zullen u in staat stellen om de nieuwe krachten en de nieuwe invloeden en vooral de mogelijkheid tot persoonlijk geestelijk ontwaken en het ontdekken van uw geestelijke mogelijkheden in deze tijd waar te maken.

Ik hoop, dat de maanden die nu volgen u reeds dat eerste contact zullen geven, zodat u eindelijk ook weet dat het niet alleen bij woorden behoeft te blijven. En geloof u mij, als u eenmaal ontdekt dat u krachten heeft, dan hef ik voor u het lied aan dat ook Feyenoord zo vaak heeft opgezweept: Geen woorden, maar daden!

:--: